

PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 3

Mars

1947

Idrettens virkelige idé.

Blant det store publikum og tildels også blant idrettsfolket selv har det gjennom lange tider vært tendenser til bare å anerkjenne som virkelige idrettsfolk de som oppnår flette resultater og som sikrer seg en mengde premier.

Det burde i grunnen være overflødig å si at dette vurderingsgrunnlaget er galt. Ja, det er ikke bare galt, det er skrikende urettferdig overfor alle de tusener av idrettsakens kjerne-tropper som ikke er mer enn alminnelige idrettsfolk. Alle de som aldri utmerker seg noe særlig, men som likevel er med fullt og helt. Som helt og holdent går inn for å virkeliggjøre idrettens idé. Det er nettopp denne store massen som betyr så uendelig mye for idrettsarbeidet. — I idrettsforeningenes medlemsbøker står de som anonymiteter, de har aldri fått navnet sitt risset inn i noen sølvpokal, de har aldri blitt uttatt til noe landslag, aldri fått hederlig omtale i sportspressen med navn i fete typer i overskrift, de har aldri representert norsk topp-idrett i utlandet, de har ikke deltatt i Norgesmesterskap m. v. Nei, de har kanskje toppen startet i en klubbkonkurranse — eller aller høyest i en kretskonkurranse. De har deltatt for idrettens skyld, uten tanke på premiering og berømmelse.

Hvis idrettsarbeidets mål var så slett som bare det å fostre gode konkurranseidrettsmenn, så fortjener idrettssaken hverken støtte eller sympati. Gode konkurranseidrettsmenn er ikke målet for idrettsarbeidet, det

er bare et middel på veien for å få alt folket interessert i kroppskulturens betydning. Ja, ikke bare interessert, men få alle til virkelig å forstå hvor stor vinning kroppskulturen har såvel for legeme og sjel, og hvor stor betydning det har i vårt daglige arbeid at vi har lært å kjenne vår egen kropps yteevne og lært å gi oss selv den «smurning» som den menneskelige mekanisme må ha. Vi ser i våre dager at skogsarbeiderne blir opplært i regulær idrettstrening for at den forskrekkelige sløsing av krefter skal unngås for disse arbeidere. Det er bare en begynnelse, flere yrker vil komme til, og dermed vil det bli flere idrettsmenn. Og vel å merke ikke bare takket være Gunder Hågg, Wooderson, Lovelock eller slike berømmtheter, men også for en meget stor del alle de som bare har drevet idrett for idrettens egen skyld.

Derfor er det harmelig å høre en typisk uttalelse som denne: — Hvorfor kan ikke han der holde seg borte fra idrettsbanen. — han er ikke noe tæss... Han blir langt ute i lekser i alle konkurranser, at han gidder å holde på?

Det må selvfølgelig alltid være slik i en konkurranse at en blir ener, en blir toer, en blir treer osv., og i og med at konkurransene virkelig er en stimulans i selve idrettstreningen — i arbeidet for å holde kroppen i form, så har selvfølgelig konkurranseidretten sin store berettigelse, — det vil den alltid ha — men likevel vil den alltid bare være et middel i idretts-

sakens arbeide, den vil og må aldri bli et mål.

Og dessverre må det innrømmes at det for mange er blitt et mål, og særlig ser det store publikum på de virkelige gode resultater som et mål for idrettsmannen eller idrettskvinnen om en vil. Men la oss heller ikke legge skjul på at alt for mange idrettsmenn ser rekordene som det store mål. Sannheten av dette viser seg ofte tydelig når formkurven hos vedkommende har nådd toppen, kanskje omkring de 30. En finner ut at en blir for gammel og slutter ikke bare med konkurranseidrett, men også med idretten i det hele tatt. Og dette med at så mange slutter momentant å drive idrett så tidlig er vel i grunnen ikke noe annet enn en ren fallitt-erklæring til selve idrettens idé.

De aller fleste av oss behøver ikke gå lenger enn til seg selv når det gjelder dette. Vi glemmer totalt hvorfor vi driver idrett og er bare oppslukt av dette med å oppnå så gode resultater som mulig, og når vi har nådd et respektabelt resultat, så gir vi opp og sovner rolig inn med god samvittighet og i forvissning om å ha sluttet mens leken var god. Sare vel og selvtilfredse.

«En sunn sjel i et sunt legeme» blir det utbasunert med fynd og kraft. Det er trist for en idrettsmann i dag

Unngå

at avisen stopper. Vær så vennlig å betale kontingenten så snart som mulig, enten i «Ekko» eller til redaksjonen privat. Adressen er Vestre gate 38.

å måtte erkjenne at den vakre setningen er bare en tom frase. Vi har glemt hva det virkelig betyr dette med en sunn sjel i et sunt legeme. Vi jager mot rekorder, lever i rekorder og er kommet så langt at vi haner de idrettsmenn som driver sin idrett ut fra det idretten skal være for den enkelte og for samfunnet.

Sannelig er det på tide at vi finner veien ut av blindgata, finner veien tilbake til de retningslinjene som de gamle hellenerne trakk opp for oss med sitt berømte «mens sana in corpore sano».

Det er veien til idrettens videre trivsel og framgang.

Einar Nord.

Løype-komiteen har lang-perm.

På skigruppas generalforsamling ble der som vanlig valgt en løypekomité. Det var ikke særlig stemning for å holde den gamle løypa over Solmyr til Holtankollen åpen, fordi et særlig punkt i den helst bør forseres uten ski på beina. Av den grunn ble der framholdt at det ikke var forsvarelig av Pors å framelske noen benyttelse av denne løypa, men la de som hadde lyst, gå den allikevel; terrenget er jo pent i seg selv. Man ble enige om å sette igang turløp på ca. 20 km., og løypa er løst konstruert over Brentasen mot Vestre Klyve, for å åpne folks øyne for det utmerkede og svært lite benyttede terreng vi har den veien. Deretter ville den antakelig returnere over Solmyr hvor man så fikk motbakke i det punkt hvor forsering er så vanskelig for oppgående. Dette er imidlertid bare et løst riss, og noe nærmere kan foreløpig ikke gjøres, og kommer vel neppe til å bli gjort i vinter. Noen skogsløype har vi nemlig ikke snø til, og får det vel heller ikke i vinter. Det er altså bare å holde tanken varm og håpe på at vi kan komme i gang med et obligatorisk turløp neste vinter.

Fra vår referent i Oslo:

Til Porsavisa

Betraktninger fra Holmenkollbakken.

Oslo, den 8. mars 1947.

Når en skal forsøke å samle de inntrykkene en får en slik Holmenkollsøndag, så er det svært vanskelig fordi de er så mangfoldige og så kjempemessige, at en liksom ikke vet riktig hva som var mest uttrykksfullt.

Fra de tusener tilskuere på tjermet, de deltakende nasjoners flagg, fanfareblasene under hoppet til kongens ankomst med fanfarer og kongesangen til vart eget flagg som blafret høyt oppe på stillaset. Det hele var et stralende manifest om var nasjonalidrett — skisporten.

Kanskje har vi allerede henfalt til å beskjeftige oss for mye om rammen om det hele, vi har glemt det viktigste — konkurransen. Slik så det ihvertfall ut for oss tilskuere i årets hoprenn.

Kritikken har oppstatt, skarp og mangfoldig, spesielt da om svensken Irsaelsons første hopp. Det skulle være unødvendig å kommentere dette, annet enn å si at vi publikummere ikke diskuterte selve fallet, men det at han hadde handen nede i unnarennet.

Vare egne kombinerte er altfor svake i hoppet, det er få av dem som virkelig hopper, i så måte var Irsaelson den eneste som fortjente kongepokalen, hadde vi bare sluppet det der med det første hoppet. Sveitseren Stumpf var også en fuskas i hoppet.

Det var en fryd å følge med i de mange vakre svev vi fikk se av de spesielle hoppere deroppe i år. Det var umulig å utpeke noen favoritt, straks en hadde en, kom en annen og laget noe enda flottere, inntil Asbjørn Ruud kom i sitt annet hopp, det var det flotteste jeg har sett. Jeg undrer meg fremdeles over hvorfor ikke Asbjørn vant årets renn. Det er noe så uendelig elegant over hans hopp, kanskje det nettopp er selve kurven han gjør i luften som får en til å beundre ørnens glidende flukt på spilte vinger. Han har dessuten den force å legge til 5 meter i annen omgang. Det har ikke mange.

Ellers var det mange tilfeldigheter som ødela for endel av de store gutta. Da trakterne rutsjet nedover unnarennet i annen omgang, ble det for bløtt nederst i unnarennet og i overgangen. Dette var nok årsaken til at Th. Schjelderup og var egen Per Johansen falt annen gang. Per valgte, fornuftig nok, å ta høyre spor i tillopet som da var kommet i skyggen av rekkverket og gav bedre fart. Men derved havnet han også ute i løssnoen og måtte overende etterat den ene skia hadde skaret ut. Det var et meget godt hopp og jeg anslår løst ca. 67—70 meter. Det klassiske ved Per i år var de helt nydelige nedslagene han leverte. Han landet med helt jevne ski og det ene benet godt foran det andre, slik at det ble noe telemarksk over det hele. Han hadde fått en god plassering om han hadde klart seg.

Halvdan leverte i annen omgang et hopp av virkelig klasse. Han har noe Asbjørnsk over seg med en vakker flyt i svevet og han har også blitt belønnet for dette, idet han på premielisten passerte en hel del med lengre hopp. Det er morsomt at Porsgrunn har fått to løpere av virkelig klasse og spesielt morsomt naturligvis er det, at de begge hører til den riktige siden av brua.

Jeg tror ikke at Holmenkollbakken er en ubetinget god bakke. Den ligger nok så åpent i selve kollen og det betyr et stadig vinddrag over hoppet. Dessuten ser det ut for at løperne nu hopper for langt ned i selve unnarennet. Hvis en hopper nu strekker seg ned på ca. 70 meter, får han overgangen på seg med en gang. At Hans Karstein kunne klare seg i sitt 71 meters hopp var en unntagelse, og enda mer pussig var det at den ene dommeren gav ham 19 for dette, på tross av en slem saks og ustøheten i nedslaget og overgangen.

I det heletatt er det vel tvil om at tiendedelene ble rettfærdig fordelt i år. Når det kan skille 4 poeng på de forskjellige dommere i samme hopp

Bladet

Kedaktør: Harald Thorstensen,
med C. Hugo Weber, tlf. 155
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.
Postadresse: Tørmogt. 26.
Utkommer 1 gang hver mnd. Abon-
nement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr.
0,50 pr. stk.

(ifølge radioen i bakken) så ma en
ha lov å kritisere, og det var det en
helst skulle unnga, spesielt nar det
gjelder dommerne.

Thorstein.

Hvis du vil ødelegge din forening.

Da kan du gjøre det på følgende 8
måter, står det i en engelsk handbok
for foreningsarbeid.

- 1) Kom ikke til møtene.
- 2) Hvis du kommer, så kom for
sent.
- 3) Hvis været ikke passer, så tenk
ikke på å komme.
- 4) Hvis du deltar i et møte, så for-
søk å finne feil ved lederens og de
andre medlemmers arbeid.
- 5) Påta deg aldri noen oppgave, det
er mye lettere å kritisere det andre
gjør enn å gjøre noe selv.
- 6) Føl deg såret hvis du ikke blir
valgt inn i en komité, og om du blir
bedt om å være med, så ta ikke del i
komitémøtene.
- 7) Hvis komiteens formann ber deg
si din mening i en viktig sak, så svar
at du ikke har noe å si i den anled-
ning — men — snakk med alle etter
møtet om hvordan saka burde vært
ordnet.
- 8) Bry deg ikke om å skaffe fore-
ningen nye medlemmer, overlatt det
til andre.

Holmenkoll - spenning.

Det var med stor spenning vi hørte
«Niff»s velkjente stemme utover Rug-
tvedkollen, søndag den 2. mars. Vart
lille uskyldige renn kom formelig i
bakgrunnen, og jeg tror avgjort ikke
det var et av de heldigste eksperimen-
ter skigruppa har foretatt. Men det
var nå så fristende, og det er ikke fritt
for at vi hadde et lite lønlig hap in-
nenfor skiblusen etsteds. De fleste
ble skuffet, på tross av at Halvdan's
plasing er meget respektabel blant
verdens elitehoppere. For Per deri-
mot lykkedes ikke noe, og så grinte
man på nesen og lirte av seg noen
trotte gloser om spurv i tranedans
c.s.v. Det har vi imidlertid ikke lov
til, og det er meget simpelt, men det
er noksa typisk for hvor utakknemlig
et publikum kan være. Vel, en gang
er man uheldig, kanskje flere, kan-
skje så mange ganger at man taper
troen på seg selv, kanskje blir man
konkurransen-trett. Slikt regner ikke
publikum med, slik har ikke en aktiv
lov til å oppføre seg. Jaget etter sølv,
slitet for alltid å være best, nerve-
pakjenningen for hver start, intet av
dette har lov å affisere en aktiv. Han
skal alltid smilende og ubeseiret yte
det beste og knipe pokalene med ut-
søkt nonchelanse. Nei, kjære publi-
kum, så enkelt er det ikke, og hvis
dere ennå tviholder på slike vrang-
forestillinger, så hold dere til «Fan-
tomet», der med letthet hadde svevet
Holmenkollen ned, og sikkert langt
bort på Besserudtjernet, med en
mann under hver arm.

La oss heller se tilbake på hva vi

har å takke våre nå tradisjonelle Hol-
menkoll-deltakere for. Hvem husker
ikke Per's 9. og Halvdan's 6. premie i
junior, på samme dagen. Bedre er vel
ikke Grenland skikrets blitt repre-
sentert tidligere. Og Per's prestasjon
i uttagningsrennet til Lathi samme
vinter. Han ble ikke med, men det
var da på hektet.

Skal vi ikke ta Narekoll-bedriften
med det samme? Det er ikke nødven-
dig å nevne mer, for nå har dere vel
fått hukommelsen på gli og husker
helt tilbake, da Pers navn fløy landet
over og ble slatt opp på første side i
de mest respektable aviser. Han had-
de hoppet 50 meter og var bare en
13 ars guttunge.

Det var sogar bakkerekord i Rug-
tvedt en liten stund. Åjo, nå husker
dere. La oss heller ikke glemme en
meget viktig faktor i dag innen spor-
ten, nemlig økonomien.

Vare beskjedne midler får nok også
ta en del av skylden for at Per og
Halvdan i dag ikke nevnes sammen
med Thrane, Amdal og Ruud'er, for
evnen er der.

Men la oss være takknemlig for den
innsats de har gjort og ikke regne
deres videre prestasjoner som noen
selvfølge lenger. Det er mange om
premiene, og ingensteds i sporten er
vel konkurransen mere knivskarp enn
nettopp i hoppbakken.

Og allikevel har Per og Halvdan
lenge betegnet en særklasse her i
Grenland.

R e d.

Hat trick.

Vi gratulerer bandygruppen med
de tre kretsmesterskapene, et pent
hat trick. Dette betegner den største
sesong i dens historie, og det er ikke
for meget sagt at vi faktisk behersker
bandysporten i Grenland. Det viser
da også kontingenten til kretslaget.
Men la det ikke dermed bli et klim-
aks. Bandygruppa har i vinter hatt
5 lag i aktivitet, det vil si at man har
benyttet om lag 60 spillere (sikkert
mer) og 33 av disse avslutter seson-

gen som kretsmestre. Det skulle for-
resten være meget morsomt å se en
statistisk oppgave over dette fra ban-
dygruppas styre. Den er sikkert im-
ponerende.

Førstedivisjonslaget består dessuten
av unge gutter som vi kan vente oss
enda mer av i årene framover.

Men la oss få deres uttalelse om
dette, Bærulf & Co.

Søndags - filosofering.

Søndag 9. mars, var en stralende dag i alle dele, og den gav oss turlopere en liten forsmak på selve påsken. Vi var ikke i skirenn-tjeneste, merkelig nok. Av en eller annen uforståelig grunn tilsa ikke terminlisten oss i ski-gruppa noen som helst plikter, og vi fikk da lov å være oss selv hele den søndagen, som vi selvsagt nøt i glad forundring. Og så trasket vi rundt i sol-steika og myste oppover Rugtvedt-kollen for liksom å forvise oss om at det virkelig ikke var noe å gjøre der. Men vi måtte selvsagt kjele litt for den, prøve unnarennet, trekke litt, og kjenne hvor hardt det var. Mens vi holdt på med dette, opplevde vi å få se en virkelig vaskeekte bandyspiller — på ski. Bandy spillerne var fri, de hadde en hel søndag til egen disposisjon. Vi fant ut at her måtte foreligge en enda større feil i den ellers så omsorgsfullt fastsatte terminliste for bandyen.

Bandy spilleren var «Dutte» Kristiansen, og han lot til å nyte denne bandykretsens katastrofale forglemmelse i fulle drag. Han oppførte seg omtrent som en skolegutt som uventet har fått fri skolen. Han hadde cr'ntlige skistaver og brukte dem som vi selv gjør det, bare med den forskjell at han av og til slo desperat etter snøklumper og sogar runde hestetorter. Han tålte liksom ikke å se noe rundt ligge stille, stakkar.

Og det med stillhet er forsvidt også en svak side hos damegruppa. De kom nemlig i det samme rullende nedover bakkene fra Rugtvedt. Merkelig forresten at de foretrekker en slik måte å forsere terrenget på når de har gode, glatte ski under benene. Men det var dette med stille altså. Det var noe de hvisket om, men først da de tok fingerspråket i bruk, ble jeg klar over at det gjaldt fram-møte. Det er så greitt med fingerspråket som appellerer til øynene, og dette betyr igjen at man kan konsentrere seg om *en* forteller, mens ørene dessverre oppfatter alt kollektivt. Jeg fikk da rede på at damegruppa hadde bestemt å arrangere en tursøndag, og at dette forslag var blitt vedtatt med

begeistring. Men det er merkelig hvor stor svinnprosent det er fra en idé til slutning og til dens realisering. Men kanskje de hvisket så høyt for å høres mange ut. Nå, de fikk da iallfall var tilslutning så vi ble da en flokk, de eneste som fant ut at en slik herlig søndag måtte benyttes.

Oppriktig talt, dere, er det ikke noe galt ett eller annet sted? Noe med ungdommen, eller disposisjonene eller hva det kan være. Har krigen tatt knekken på friluftsmennesket i oss, eller hvor er ungdommen en søndag som denne? Det er ikke lenger siden enn før krigen at en slik søndag betydde flere hundre mennesker i Brønne-bakkene, foruten alle de som var spredt andre steder i terrenget. Det var liv og røre overalt, jubel og latter, venner og kjente. Så er det dette med terminlistene, da. Første kamp er da og da, treningskampene begynner enda tidligere, og forhandstrening så tidlig som mulig. Sporten sluker, sporten forplikter. Og nå gjelder det bade piker og gutter. Alle blir dradd med i terminlistenes malstrøm, alle må yte mer og mer for å hevde sin plass, alle må skjære av på sin fritid. Det blir ikke tid til å ta en søndag og si en innover skauen, akkurat hvor du har lyst, trekke i blaute myrlender, sparke i tørrkvist, nappe et friskt seljeskudd å tygge på; kjenne den harske smaken rive i halsen. Kjenne at det er vår, kjenne tilfredsheten si seg over seg og filosofere for seg selv og med seg selv. Den blir stående der, skauen, og vente forgjeves på at ungdommen skal fylle den og ta den i besittelse. Men de har ikke tid, idrettsplassene kaller på dem, og er det ikke som utøvere, så er det god plass på tribunene. Det var et skjær av romantikk over søndags-skauturene, vinter, høst eller vår. Men de blir sjeldnere og sjeldnere. Konkurransesporten sluker dem.

Harald Th.

Fotball-regler.

Regel 8.

MALMANNENS RETT TIL Å BRUKE HENDENE

Målmannen kan innenfor sitt eget straffesparkfelt bruke hendene unntatt de i regel 7 og 10 omhandlede tilfelle, men han må ikke bære ballen.

Offisielle beslutninger:

Målmannen «bærer» ballen når han tar mer enn 4 skritt mens han holder den eller lar den sprette på hånden. Dommere og spillere må påse overholdt bestemmelsen om at målmannen har en drakt, hvis farge tydelig atskiller ham fra de øvrige spillere. (The Football Ass., desbr. 1919).

ANGREP PÅ MALMANNEN

Målmannen må ikke - angripes (trykkes) unntatt når han holder ballen, stenger en motspiller eller er kommet utenfor målfeltet.

Anvisning for spillerne:

Målmannen må huske på at straks han forlater målfeltet, er han utsatt for å bli angrepet av en motspiller. Så lenge målmannen er i målfeltet og ikke holder ballen eller stenger en motspiller, er han beskyttet av reglene. Å skaffe seg av med ballen straks er det beste råd man kan gi ham. Det er forbudt å sparke eller forsøke å sparke til ballen når målmannen holder den med hendene.

MALMANNEN KAN BYTTES

Målmannen kan under spillet bytte plass med en annen spiller, men underretning herom må først gis til dommeren.

Se N.F.F.'s kampreglement pkt. 4 og regel 17.

Offisielle beslutninger:

Hvis det er byttet målmann uten at dommeren er underrettet derom, og den nye målmann tar ballen med hendene innenfor straffesparkfeltet, skal det dømmes straffespark. (Inter. Board 17/6—01). Se regel 17.

Anvisning for spillerne:

Hvis målmannen må byttes under spillet, så meld først av til dommeren.

Regel 9.**SPENNE BEN FOR, SPARKE, SLÅ, HOPPE PÅ EN MOTSPILLER**

Det er ikke tillatt å sparke eller slå en motspiller, heller ikke å lage beinkrok eller hoppe på ham.

Offisielle beslutninger:

Å lage beinkrok er forsettlig å kaste eller forsøke å kaste en motspiller overende ved bruk av beina eller ved å bøye seg ned foran eller bak ham. Reglene må handheves meget strengt for derved å forebygge upassende opptreden. Dommerne må pase at spillere som gjør seg skyldig heri ikke unngår sin straff.

Anvisning for arrangørene:

Gjør styret oppmerksom på de medlemmer av foreningen hvis oppførsel bringer spillet i miskreditt. Hvis de fortsetter hermed, så stryk dem som medlemmer, idet slik opptreden ikke bare utsetter spilleren for å bli straffet, men også bringer klubben i vanry. Gjør alt for å unngå at spillerne bruker fornærmelige ytringer om, eller til dommeren på eller utenfor banen.

Anvisning for spillerne:

Overtredelsen er så meget verre hvis spilleren først er advart. En spiller som er utvist for stygt spill, kan risikere å bli diskvalifisert. En spiller som «tar igjen» ved stygt spill, kan også straffes.

«HANDS».

Ingen spiller, unntatt malmannen innenfor sitt eget straffesparkfelt, må med vilje berøre ballen med hånd eller arm («handse»).

Offisielle beslutninger:

Å bruke hendene er forsettlig å røre ballen med hånd eller arm. Tilfelle av hands, beinkrok, trykking, sparking, holdning av en motspiller og angrep av en motspiller bakfra, kan være slik at de må betraktes som gjort uforsettlig, og det er da ikke begått noen overtredelse. — (Inter. Board 8/6—12).

Dommerne må skjelne mellom forsettlig og uforsettlig hands, da det sistnevnte ikke er noen overtredelse. Stans av spillet på grunn av bagateller bør unngås, da dette forårsaker

unødig forsinkelse og skaper misnøye. (The Football Ass. 1910).

Anvisning for spillerne:

La dommeren dømme hands etter eget skjønn og initiativ.

HOLDE OG TRYKKE

Ingen spiller må holde på eller trykke en motspiller med hendene.

Offisielle beslutninger:

Å holde en motspiller omfatter også å hindre ham med handen eller noen del av armen utstrakt fra kroppen.

Anvisning for dommerne og spillerne:

Ikke under noen omstendighet må en spiller trykke en motspiller med hender eller armer eller bruke albue eller kne mot ham. Å bruke kneet mot en motspiller er meget farlig og skal straffes strengt.

A ANGRİPE (TRYKKE)

Det er tillatt å angripe (trykke) en motspiller, men det må ikke skje på en voldsom eller farlig måte.

Offisielle beslutninger:

Dommeren må tillate korrekte angrep. Å hoppe på en motspiller, hvilket i alle tilfelle er ulovlig, må ikke forveksles med å trykke. (The Football Ass. desember 1910).

Anvisning for spillerne:

La angrep på en motspiller skje på en åpen og ærlig måte.

Å ANGRİPE (TRYKKE) BAKFRA

En spiller må ikke angripes (trykkes) bakfra, med mindre han forsettlig legger hindringer i vegen for en motspiller.

Offisielle beslutninger:

Et angrep på en motspiller bakfra regnes ikke som sådant hvis spilleren, når han sparker ballen, berører motspilleren bakfra uten at det er hans hensikt å angripe ham. Dette må avgjøres av dommeren alene. Mange dommere oppfatter regelen strengere enn nødvendig for å sikre korrekt spill, og spillet's gang blir som følge herav unødig oppstykket. Hvis en spiller vender seg med ansiktet mot sitt eget mål, når han angripes eller er tydelig oppmerksom på at han vil bli angrepet, legger han forsettlig

hindringer i vegen, og han kan da trykkes bakfra. Inter. Board 8/6-07).

Dommerne vil bli understøttet i sine bestrebelsers for å hindre stygt spill.

Anvisning for spillerne:

Selv når din motspiller med forsett legger hindringer i vegen for deg, har du ingen rett til å angripe ham på en måte som kan gjøre ham skade.

Bandyseasonen er slutt.

for i år. I og med at krets- og seriekampene var avsluttet dabbet interessen, og noe privatarrangement ble det ikke.

Tenker vi tilbake på sesongen, kan vi konstatere med tilfredshet at vi foruten å beholde plassen i 1. divisjon også har erobret kretsmesterskapene for A-, C- og juniorlag. Vårt B-lag i år brøt tradisjonen og klarte ikke det vi nesten alltid har vært vant med, nemlig 11 kretsmesterskapsmerker til Pors for klasse B. Vi hadde nær sagt — «skam dere litt over kampen mot Odd og Sundjordet enda en gang i år. Det var tabber.

Utsikten til enda større sportslig framgang for Pors' Bandygruppe neste sesong har vi i og med en rekke lovende emner på lavere lag. Det er også en glede å konstatere at vårt bandylag flere ganger har vært gjenstand for rosende omtale i Oslo- og Drammenspressen og betegnet som det laget som blir å regne med fra Grenland. — Vi har altså allerede fått noe å forsvare til neste vinter.

Styre og sportsutvalg har gjort godt arbeid. De økonomiske vansker har vært store, men alt er tatt med gå-på-humor, så antagelig kan Bærulf & Co. vise en slant i kassa på oppgjørets dag. Og det elektriske anlegg dere fikk til Stadion skal vi også godskrive dere og et par interesserte medlemmer.

Til slutt vil vi bare spørre: «Hvordan skulle det ha gått med alt sammen uten Thorbjørn, Erling og Johannes? — Ja, det er vel ros og takk nok.

L.

Columbi Egg.

Et forslag til skigruppa.

Ved hopprenn i Rugtvedtkellen har det gang på gang vist seg hvor vanskelig, for ikke å si umulig, det er å kontrollere at publikum virkelig har kjøpt billett til bakken.

Typisk for situasjonen er en bemerkning en av våre »kjente menn» kom med da han fikk høre at det var solgt 2873 billetter: «Ja, da var det vel 3500 mennesker der da.»

Undertegnede ser som eneste utvei til å få rettet på dette, at en resolutt forbyr publikum å gå tvers over jordene fra hovedveien til bakken. Eneste adkomst til bakken blir opp Rugtvedts bjerke-allé eller rette veien fra «saga» til bakken. Muligens begge deler ved større renn.

En god del av kontrollørene får altså oppgaven å stå på jordet langs med veien, for å påse at dette blir overholdt. Ekstra godt med billettører ved inngangene til bakken.

Jeg tror foreningen vil ha utbytte av å spandere folk til dette.

Criticus.

Det er med udelt glede redaksjonen har mottatt dette inserat. Vi har nemlig alltid i vår avis manglet disse krydrede og herlig opprenskende diskusjoner som bare kan forekomme ute i fighten eller i alle fall aldri der hvor den bør føres. Vi ante straks her en anledning, kanskje det første lille håp til en virkelig knitrende diskusjon, noe med idrettspolitisk bredde, og da veien som bekjent ikke er så lang fra redaksjonen til skigruppas styre, det er igrunnen det samme kontor, bare det at kontortidene er forskjellig, også det at man banker litt mere diskré, når det er redaksjonen det gjelder, da. Skigruppa satte da også straks igang. At der ble solgt 2873 billetter er formodentlig tatt ut av telefonkatalogen, der forekommer så mange tall. Det nøyaktige regnskap her viser, barn og voksne tilsammen, 1601 stk. Så var det kontrollpostene. Det at man taper så og så mye ved hvert renn på grunn av dårlig kontroll og mange gratis-tilskuere, har etterhvert blitt en obligatorisk klagesang, og den blir sunget fordi at utøverne derved på en lettvinnt måte

får vist oss hvilken strålende klubbånd de har. Skigruppa kan orientere enhver om hvordan posten var satt ut og at både veier og jorder var sperret, og hvis criticus allikevel har bevis for at noen stjal seg inn, hadde det vært hans plikt, (med sin klubbånd) å gjøre anskrik eller oppsøke synderne.

Det kan dessuten gjøres oppmerksom på at skigruppa ikke har noen myndighet til å jage folk av jordene, det må i tilfelle bortsettes til kommunens eller jordeierens vakhold. Så vil vi til slutt sette fingeren på selve dillemmaet: billettkontroll. Vi håper criticus vil la seg binde som fast kontroll i 10 år, og skulle han mot formodning ikke kunne innfri disse forventninger, kan han jo benytte disse 10 årene til å gruble over hvorledes han skal skaffe til veie en slik stab av kontrollører som dem han arbeider med i sit mønsterrenn.

Svar betalt.

Skigruppa.

„Intet nytt fra - styrene“

Det er ikke fritt for annet enn at vi i Porsbladet er litt skuffet over våre styre, og særlig sekretærer, med hensyn til nyheter til medlemmene fra administrasjonen. Det var en skriftlig forutsetning som ble vedtatt enstemmig da klubbavisa ble til, at gruppenes sekretærer til enhver tid skulle være forpliktet til skriftlig å holde «Porsbladet» underrettet om nytt og aktuelt innen gruppestyrene.

Det er fordi styrene og i særdeleshet sekretærene har sviktet på dette punkt at klubbavisa ikke blir bedre enn den er. Nå vet altså dere alle feilen, og vi håper dette vil rette seg.

Men vi har sett

for lenge siden i avisene at Pors skal delta i Storms pinsekamper i år, — og at vi får Snøgg i første kampen. Og så tror vi at det er Pors' tur til å få arrangere vårcupen. I avisene stod også at Pors' junior arrangerer pinseturnering med Skeid, Ørn, Odd og Pors. — Og så vet vi at Teksten er primus motor for dette, og da blir det nok greier. At Andreas Skilbred skal ha påtatt seg treningen av Pors' ju-

nior, er et rykte som vi ikke har fått ordentlig bekreftet. Han er i et hvert fall mannen som kunne bli for Pors' junior hva William Eriksen har blitt for Odd junior.

Fhv.

Teori og Holmsen.

Tilslutningen har vært stor til de timene O. K. og U. K. har ofret på teorien og dommerreglene på de møtene som har vært holdt i Sjømannshjemmet. Det selskapelige samvær styrker også kameratskapet.

Styret hadde fått Øivind Holmsen fra Lyn til å kasere om fotball. Dessverre måtte dette holdes på en lørdagskveld og tilslutningen ble derfor ikke 100 %. De tilstedeværende hadde imidlertid et meget godt utbytte av kvelden. En del av filmen hadde vi riktignok sett, men det skadet jo ikke, snarere tvertimot.

Alt ble sett og hørt med stor interesse og Holmsen ble populær i Pors.

Damene var innbudt til møtet som fortsatte i kameratslig samvær til langt på kvelden.

Thv.

For stiv i rygg og bein.

En av årsakene til at Pors ikke kommer lenger enn de pleier å gjøre i fotball er ganske sikkert den at de aktive ikke tar forhandstreningen alvorlig nok.

Det har vært sørgelig å se hvor få det er som har deltatt i gymnastikken. Unnskyldninger har det vært mange av. Svært populært har det vært å si at en blir stiv av å løpe rundt salen på harde tregulv. Likedan at boksegymnastikken absolutt ikke passer for fotballspillere.

Til det første er å si at ingen tvinger deg til å løpe inne, og til det annet at hvis fotballspillerne møtte fram i flertall ville sikkert gymnastikkinstruktøren tatt hensyn til dette. Vi skal altså huske på dette når vi ergrer oss over at vi igjen blir slått ut i 3. runde til høsten.

F. H. V.

Bakeri & Konditori

I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herreekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

Porsgrunn Samvirke­lag

Avd. 1 — Telf. 229

Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Stikk innom

«**Ekko**»

når det gjelder frukt- og tobakksvarer

Ukeblader — Pakke-ekspedisjon.
Telefonbox nr. 654.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Alt i sport —

— og sykler.

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

Frisk frukt
for familien
hele året:

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker
Tlf. 399. Porsgrunn.

Lokaler utleies til møter.

Porsgrunn Sjømannshjem

Et godt spisested.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk
utstyr og radio.

Moderne
radio-service.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

EN

„**Solid**”- sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

— ALT I BYGNINGSARTIKLER —

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL. —

Les sportssiden i

TA

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

O. Braarud

Kjøtt- og Pøseforretning
Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Velsmakende og
næringsrik.

PORSGRUNN KINO

J. Fjeldvik

Telefon 152. — Porsgrunn.

Slepebåten «BJØRN» 150/175 IHK
Lektene — Lektetransport på kysten
Slepning og pumping — Isbryting.

Den Norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.

TH. 498.

Aut. Rørleggerforretning

Porsgrunns

Folkerestauranter A.s

